Bootschoft Fief

Läwenje Steena un Schop

Schreft Läsunk: 1.Pet. 2:4-5; Sach. 3:9; 4:10; Joh. 10:11-16; Hes. 34:11-31

I. De Jleewje woaren aunjediet derch läwenje Steena, dee met Christus Siene Steen-Natua omjewaundelt worden sent, toom Gott Sien jeistlichet Hus to sennen — 1.Pet. 2:4-5:

A. Wie, de Jleewje en Christus, sent läwenje Steena, so aus Christus, derch Wadajeburt un Omwaundlunk; wie wiaren jemoakt von Blott (Rma. 9:21), oba bie de Wadajeburt kjräjen wie daut Somen von daut Jettlichen Läwen (1.Pet. 1:23-24), waut derch sien Waussen en ons, ons en läwenje Steena omwaundelt:

1. Bie Petrus siene Bekjierunk jeft de Har am eenen nieen Nomen — Petrus — een Steen (Joh. 1:42), un aus Petrus de Openboarunk äwa Christus jekjräajen haud, openboat de Har wieda daut Hee de Steen wia — een Steen — Mat. 16:16-18.
2. Derch dise twee Bejäwenheiten kjrieech Petrus dän Endruck, daut beid Christus un Siene Jleewje Steena sent fa Gott Sien Bu — 1.Pet. 2:4-5.

B. Christus es de läwenje Steen, de Gruntsteen, de Akjsteen, un de Bowaschta Steen von Gott Siem Bu; no Gott jebuaren to woaren, woaren de Jleewje en Christus en läwenje kostboare Steena omjewaundelt fa dän Oppbu von de Kjoakj aus daut jeistliche Hus Gottes — V. 4; 1.Kor. 3:11; Jes. 28:16; Apj. 4:11; Sach. 4:7; Joh. 1:12-13, 42; 1.Pet. 2:5-7; 1.Kor. 3:12; Mat. 16:18.

C. Christus aus de Steen haft Säwen Uagen, waut de Säwen Jeista Gottes bedieden, dän säwenfach vestoakjten Jeist (Sach. 3:9; 4:10); de säwenfach vestoakjte Jeist woat uk aunjediet derch de Säwen Uagen von daut Laum (Opb. 5:6) un de säwen Fiaflaumen dee ver Gott Sienem Troon brennen (4:5):

1. De Laumpen sent fa bedachen, sieekjen, oppdakjen, rechten un brennen, un de Uagen sent fa nendeelen; de Säwen Uagen deelen aules waut daut Laum-Steen es en ons Wäsen nen, om ons Sien goldna Laumpenhoolasch to moaken — Sach. 4:2-6, 11-14.
2. De Wajch fa ons, läwenje Steena to woaren, es no Am to kommen un von Am jeseenen to woaren; aus de Har ons bedacht un rechten deit, kjikjt Hee ons aun un deelt Sikj Selfst en ons nen fa onse Omwaundlunk en Sien Bilt; wie aula brucken unja de Belichtunk von de Säwen Laumpen, daut Aunkjikjen von de Säwen Uagen, un daut Läwen-nendeelen von däm säwenfach vestoakjten Jeist to sennen.
3. Wan Christus aus de läwenja Steen von Gott Siene Jnod en ons Wäsen utjebut woat derch onse subjektiew Erfoarunk von Am, woat Hee ons Koppkjessen fa onse Ru, om ons to eenen Stenda en Gott Siem Bu to moaken — 1.Mose 28:11-12, 17-19a; Sach. 4:7; Mat. 11:28-30; Joh. 1:16-17, 51.

D. Entlich woat de Jemeensoma Christus, Christus met Siene äwawindende Brut, aus een Steen kommen, om daut Jesaumte von menschliche Rejierunk to vekjwatschen, un Gott Sien Kjennichrikj nen to brinjen — Dan. 2:34-35; Joel 3:11; Opb. 19:11-21; vgl. 1.Mose 1:26:

1. Ut Christus Sienem Mul jeit een schoapet Schwieet rut, doamet Hee de Velkja schlonen kaun — Opb. 19:15a; vgl. 1:16; 2:12, 16.
2. Om met Christus utjebut un jemenjt to woaren, toom jemeensomen schlonenda Steen to woaren, Sien jemeensoma Kjrieja-Äwawinda, brucken wie daut doot-schlonende Wuat waut met däm Fient haundelt; wie sullen daut Wuat bäden-läsen, om daut Schwieet aus daut dootmoakende Jereetschoft to erfoaren — Efs. 6:17-18.

II. De Jleewje woaren aunjediet derch Schop, dee waut unja Christus Sien organischet Weiden sent — Joh. 10:11-16; Ps. 23:1; Mat. 9:36; Heb. 13:20:

A. De Har Selfst kjemt aus de Schophoad, Siene Schop to sieekjen un dee unjasieekjen — Hes. 34:11-31; Luk. 15:3-7; Opb. 7:17; Joh. 21:15-17; 1.Pet. 2:25; 5:3-4.

B. De Har brinjt Siene Schop no äa ieejnet Launt un no de huache Boaj; daut Launt bediet Christus aus daut goode Launt von Kanaan, un de huache Boaj bedieden dän oppjestona un oppjefoarna Christus — Hes. 34:13-14; Kol. 1:12.

C. De Har brinjt Siene Schop trigj to de Streem, waut dän Läwen-jäwenden Jeist bedieden, un Hee foodat Siene Häad bie de Streem, waut Sien Foodren von de Jleewje met Sienem Rikjtum aunjediet — Hes. 34:13; Opb. 22:1-2a; 1.Kor. 12:13; Ps. 36:8.

D. De Har brinjt Siene Schop trigj no de goode un rikje Weid, waut Christus aus onse Läwensvesorjunk aunjediet, un moakt daut see sikj dollajen, waut wiest daut Hee äant ennaliche Ru jeft — Hes. 34:14-15; Ps. 23:2; Joh. 10:9; Mat. 11:28-30.

E. De Har vebinjt daut jebroakne un stoakjt daut kranke; derch Sien Fläajen un Näaren moakt Hee jieda schwaket Schop to een Pieet von Majestät em Kjaumft — Hes. 34:16a; Sach. 10:3; 11:7.

F. De Har eeft jerajchte Jerechta, toom aul de Ojjerajchte Dinja mank Gott Sien wadahäajestaldet Volkj wajch to riemen; de Eena dee ons näat un vesorjt, moakt daut wie een jeneiwet Jefeel kjrieen äwa ons Veheltnis to aundre; wan wie soo een Jefeel haben, rechten wie ons selfst, un doaderch haben wie eene werkjelje Eenheit met de Heilje aus eene Häad — Hes. 34:17-22; Kol. 3:15.

G. Christus aus de werkjelja David woat oppjesat aus de Schophoad, ons to foodren un doamet wie jefelt un tofräd sent; Hee nemt sikj sorj fa ons, enjeschloten aul onse Problemen un Veauntwuatungen un jieda Utsecht von onsem Läwen; daut Resultat von däm Harn Siene Sorj fa ons aus ons Schophoad es, daut wie Am jehuarsom sent aus ons Kjennich un unja Siene Kjennichschoft kommen — Hes. 34:23; Ps. 23; Opb. 7:17; 22:1-2a.

H. Wäarent wie däm Harn Sien Weiden erfoaren un unja Siene Kjennichschoft bliewen, jeniessen wie Sienen Bund vom Fräd, dee secha un onveendalich es, un sent nich mea unja jeistliche Trubbels un Vestimlungen — Hes. 37:24-28:

1. Unja Sien Weiden woaren aule beese Tieren, beese Menschen, wajch jehoolen von däm Harn Sien wadahäajestaldet Volkj — Hes. 34:25a; vgl. Apj. 20:28-29; Flp. 3:2-3.
2. De Har vebräakjt ons Joch, rad ons von Sklowarie, un vesprakjt daut wie kjeen Raup woaren fa dän Fient, oba en Fräd un Sechaheit wonen woaren — Hes. 34:25b, 27b-28.

I. Derch de Erfoarunk von däm Harn Sien Weiden haft Gott Sien wadahäajestaldet Volkj Gott Siene Jäajenwuat, Gott es mank äant, un see sent ver Gott; dit beschrift de volkomne Jemeenschoft met Gott — de Jemeenschoft en Eenheit — en de Vemenjunk von Gott un Mensch, wua en wie eent met Gott sent un Hee eent met ons — Vv. 30-31.

J. Derch Sien Weiden brinjt de Har ons en de Jeniessunk von Sienen Säajen un moakt ons to ne Kjwal von Säajen unja de Räajens von Säajen — Vv. 26-27a, 29; 1.Mose 12:2-3; Rma. 15:29; 2.Kor. 1:12, 15; Sach. 10:1:

1. De Säajen en 4 Mose 6:23-27, so aus uk de en 2 Korinta 13:14, es de Eewje Säajen von däm Dree-eenen Gott, waut es däm Dree-eenen Gott Sien Utdeelen von Sikj Selfst en Siene Jettliche Dree-Eenichkjeit en ons fa onse Jeniessunk.
2. Om dän Harn Sienen Säajen to kjrieen, motten wie de Eenheit eewen, un daut Eewen von de Eenheit es de Eenichkjeit — Ps. 133; Efs. 4:3-4a; Apj. 1:14; 2:46; Rma. 15:5-6.

© 2026 Living Stream Ministry